

Aasta lõpul

„Õpeta meid päevi üles arvama, et meie tarkust siidamesse saame.“ Saul 90, 12.

Beagi lõpeb aasta. Iseäralised tunded asuvad hinge sellele mõeldes. Tekib küsimusi. Suulile asub tänu. Jumal on meid varjanud imelisel viisil. Meie lähemas naabruses mõllab sõda. Sageli küsime, kuidas käib küll meie kaasõitlejate käsi? Kaske on sellele mõelda, veel raskem vastata. Olgu Issand meile armuline...

Jumal on hoidnud meile rahu, mille eest peame olema tänulikud. Ta on targa nõuga juhtinud meie valitsust kodumaa hüvedeks. Meie kohus on paluda maa rahu ja valitsuse ning töö uju eest, nii kui Kirj õpetab.

Küsimusi tekib aasta lõpul. Kas oleme päevi õieti üles arvanud, neid õieti kasutanud? Kas oleme olnud kõiges ustavad Issandale? Elus, sõnas, teos, usus, ohvris ja töös? Issand teab... Aga meie ise teame ka, kui Püha Waim meis noomis. Täna on võimalus ennast läbi katsetada ja ka uusi töötusi teha. Selleks astugu kõik alanduses Jumala ette...

Aasta lõppedes küsime endilt, kas me oleme teinud oma osa Jumala töös ja toonud Issandale kõik, mis temale kuulus kümnise ja ohvrite näol. Mul on olnud võimalus rääkida jelles asjas mõne kaasõitlejaga, kes olid sinu pidanud Jumala omanduse. Nad andsid wemmaliku töötuse Issanda oma koha ära tunna, mis on ka õige tegu. Ühel päeval tuleb keegi noor wend minu juure ja toob oma kogutud kümnise, mille ta kogunud enne oma ristimist, kokku üle 130 krooni. Milline ustavuse eeskujud! Noormees kogub usus pikemat aega ja tulles kogudusse toob oma osa. Ta on meie koguduse liikme poeg. Ta lahkus hiljuti Eestist. Jumal õnnistagu teda!

Aasta lõpul küsime endilt, kas oleme töö lippu alati ülal hoidnud? Kas oleme püüsinud alusel, mille Issand on annud oma wiimsele rahwale? Tuuled ja tormid võivad tulla, tahtes kõigutada usklikke. Aga kes on asetatud kaljule, see ei karda tormi ega tuuli. See jääb püsima. Millisel alusel asusid sina? Kas liival wõi kaljul? Kes asus liival, selle langemine oli suur... Jumal hoidku

meid selle eest! Ja Jumal hoiab ka oma wiimset kuulutust. See ei karda ühtegi tormi. See jääb püsima nii kui tema sõna on tõotanud.

„Õpeta meid päevi üles arvama!“ palus laulik. Õpeta tagasi vaatama ja kokku võtma oma töö tulemusi. Milline on see kokkuvõte? Kas auks Jumalale, kasuks ligimeele ja õnnistuseks endale?

Issand! Õpeta tulewiku vaatama ja tegema eelseiswat tööd paremini kui enne. Anna häid otuseid, plaane, eesmärgid! Mita saavutada kõige head, õilsat ja jääwat. Wii meid eesmärgile — igawesse ellu... See on meie kõrgeim tulewiku-wäljawaade... Seegi aasta on jälle wiinud meid ligemale sellele eesmärgile.

Beel palus laulik: „Õpeta, et me tarkust siidamesse saame.“ Millist tarkust? „Jumalakartus on tarkuse hakatus.“ Käesolewal raschel ajal me wajame tarkust ja jumalakartust. Me wajame seda alati. Usklik rahwas peab tark olema, peab oma asja targasti ajama, nii ajalikus ja usulises elus. Jumal tahab, et tema rahwas elab töö walguse tarkuses ja jumalakartuses. Neg nõuab meilt rohkem Jumala sõna uurimist ja süwenemist töö õpetusse. Neg nõuab meilt jumalakartlikku elu, et ette valmistuda igawikuks.

Waadates tagasi läinud aastale näeme, et suuri sündmusi wõib tulla liihitese ajaga. Sündmusi, mis on pöördelise tähtsusega rahwaste elus. Kõik toimub imekiiresti ja ootamatult. Niisama toimuvad ühel päeval ka need sündmused, mis prohwetid on kuulutanud Issanda päewast. Need tabawad paljusid ootamatult. Jumala lapsi, kes on targad tema walgusest, ei kohuta sündmused.

„Aga teie, wennad, ei ole mitte pimeduses, et see päew peaks teid kui waras sinu saama. Teie olete walguse lapsed ja päewa lapsed, teie pole mitte öö ega pimeduse lapsed. Seepärast mitte, ärge magagem ka mitte kui teised, waid walgagem ning olgem kasiwad.“ Seepärast, mu armsad, et teie seda ootate, siis katuge, et teid temast ilma weata ja laimata rahu seest leitakse.“

Ed. Mägi.

Meie usu alus

„Balju meie inimesi ei tea kui kindlalt on rajatud meie usu alus. Minu mees, wennad Bates, Pierce, Edjon ja teised, kes olid agarad, aujad ja ustavad, olid nende seas, kes 1844. aasta mõõdumisel otsisid tõde nagu peidetud varandust. Ma olin nendega koos ja me õppisime ja palvetasime tõsiselt. Sageli olime koos kuni hilja õhtuni, mõnikord isegi läbi öö, palvetades walguise pärast ja nurides sõna. Ikka ja jälle tulid need wennad kofku Piiblit uurima, et mõista selle tähendust ja olla walumistatud jeda kuulutama wäes. Kui nad jõudsid oma õppimises niisuguse punkti juure, kus nad pidid ütlesma: „Me ei oska enam edasi minna“, siis tuli Issanda Waim minule. Mind wõeti nägemusse, ja mulle anti selge seletus selle kohta, mida me uurisime, ja juhatus selle kohta, kuidas mõjurikkalt töötada ja õpetada. Nii anti meile walgus, mis aitas meid mõista Pühakirja awaldusi Kristuse, tema ülesande ja tema preestriameti kohta. Mulle tehti selgeks rida tõdesid kõige aja kohta, alates tollest ajast kuni selle ajani, millal me astume Jumala linna, ja ma andsin juhatused, mis Issand mulle andis, teistele edasi.

„Kogu selle aja festel ma ei wõinud mõista wendade tõestusi. Minu waim oli kinni nagu ta oli, ja ma ei wõinud mõista nende kirjakohtade tähendust, mida uurisime. See oli minu elus juurimaid nurtsid. Ma olin selles olekus seni, kui kõik meie usu peapunktid muutusid meile selgeks, kooskõlas Jumala sõnaga. Wennad teadsid, et ilma nägemiseta ma ei wõi mõista neid asju, ja nad wõtsid ilmutused vastu otse taewast antud walguisena.

„Kaks kuni kolm aastat oli minu waim kinni Pühakirja mõistmiseks. Meie töö asjus mina ja minu mees küllastasime isa Andrews't, kes wäga kannatas ägeda reumatismi all. Me palusime tema pärast. Ma panin oma käed tema pea peale ja ütlesin: „Isa Andrews, Issand Jeesus teeb sind terveks.“ Ta jai kohe terveks. Ta tõusis üles, fõndis mööda tuba, kiitis Jumalat ja ütles: „Ma ei ole kunagi warem näinud niisugust asja. Jumala inglid on selles ruumis.“ Issanda au oli ilmunud. Walgus näis paistwat kõigile selles ruumis, ja ingel oli nagu pannud oma käe minu pea peale. Sellest ajast kuni tänaseni ma olen olnud suuteline mõistma Jumala sõna.

„Milline on see mõju, mis iuhib inimesi praegusel tähtsal ajal töötama kawalal ja mõjuwal wiisil, et malba kiskuda meie usu alust, — alust, mis on rajatud meie töö alguses palwerikka sõnamurimise ja ilmutuse kaudu? Sellele alusele oleme ehitanud wiimased wiiskümmend aastat. Kas teie imestate, kui ma näen ühe niisuguse töö algust, mis tahab ümber lükata mõne meie usu

lamba, ja kui mul on midagi öelda selle kohta! Ma pean kuulama kasku: „Seisa selle vastu!“

„Meie oleme Jumala kasku pidaw rahwas. Wiimase wiiekümne aasta jooksul on olnud iga õpetusest kõrwalekaldumise nähtus juunatud meie vastu, et tunestada meie meeli tähele panemast Jumala sõna õpetusi, eriti mis kånwad Kristuse teenistuse kohta taewases pühapaigas ja taewase kuulutuse kohta wiimaste päewade jaoks, nagu see on antud inglite kaudu Ilmutusraamatu 14. peatükis. Mitmesugused waated on püüdnud tungida seitsmenda päewa adventistide jekka, et wõtta enesele selle tõe koht, mida on punkt punkti järele otsitud palwerikka uurimise teel ja mida on Issand tõendanud oma imetegewa wäe läbi. Ja need teetähised, mis on teinud meist jeda mis me oleme, tuleb hoida alal, ja need saawad hoitud alal, nagu Jumal jeda on tunnistanud oma sõna ja oma Waimu läbi. Ta käseb meid, et me usufäega hoiakime kõwasti kinni põhilistest põhitõdedest, mis on rajatud kaheldamatule autoriteedile.“ „Testimonies“, seeria B, nr. 2, lk. 56—59

Saatan püüab iga wõimaluse ära kasutada selleks, et ei hinnataks wanni teetähiseid, sambaid, mis on püstitatud teele. Meile lähleb tarwis neid kogemusi, mida on kogunud need mehed, kes on nii häid kui halbu aruandeid kuuldes olnud kindlad tões, mehed, kes ei ole ehitanud oma hoonet liiwale, waid kindlale kalljule.“ „Testimonies“, seeria B, nr. 6, lk. 64.

„Tõde õpetuses ei ole ühki wigu; ta on täielikult selge ja kooskõlas. Kõõred jutlustajad wõiwad küll woolawalt rääkida tõde, aga neil wõib puududa õige arusaamine neist sõnadest, mida nad kasutawad. Nad ei oska hinnata selle tõe wäärtust, mida nad ette kannawad, ja nad wähe aimawad, mis see on maksnud neile, kes on jeda kui peidetud warandust otsinud pisarate ja palwetega, läbi raskuste ja vastuseisu. Iga mis küli tõeketis oli neile kallis nagu kuld. Need külid on nüüd ühendatud üheks terwikuks. Tõde on wälja kaewatud ebajuu ja effiõpetuse pühkmete hulgast; jeda on tehtud tõsiselt palwetades walguise ja tunnetuse saamiseks; ja see tõde on antud kalli pärlina, mille wäärtus on äraarwamatu.“ — „Gospel Workers“, lk. 138.

„Nii tuleb meil oma kindla lootuse alusest kinni pidada kuni otsani. Ülima wäe sõnad on antud Jumala ja Kristuse poolt sellele rahwale, ja nad on toodud wälja maailmast ja juhatud samm-asmmult praeguse tõe selgesse walguisse. Suultega, mis on puudutatud pühast tules, on Jumala sulased kuulutanud jeda kuulutust. **J u m a l a i l m u t u s e e s m ä r g i k s o n o l n u d k u u l u t a t a w a t õ e e h t j u s.**“ — „Review and Herald“, 3. märtil 1904.

Sühapaiga teenistus

Äralepitamise päev

M. L. Andraseu

Iisraeli rahvale oli äralepitamise päev väga tähtis. See oli püha ja sel päeval ei tohtud teha mingit tööd. Juudid nimetasid seda päeva yoma, ja see oli ohvrisüsteemi võtmeks. Kes sel päeval ei vaevanud oma hinge, see pidi hukatama rahva hulgast. 3. Moos. 23, 29. Äralepitamise päev oli kümnendal seitsmenda kuu päeval, mida nimetati tishri kuuks, ja see langes ühte meie ajaarvamises oktoobri lõpuga. Ettevalmistus sellele päevale algas kümme päeva varem. Juudi entsüklopeedia, artikkel „äralepitamine“ ütleb: Tishri kuu kümme esimest päeva olid igal aastal määratud meelearanduseks ja pidid endaga kaasa tooma südame täieliku muutuse ning looma Iisraeli lapsed uuteks olevusteks. Selle toimingu kõrguspunkt saavutati äralepitamise päeval, mil usundi suurim anne, Jumala arm, valati välja inimestele.“ II, lhk. 281. Edasi väljendatakse sealsamas, et „juutidel kujunes vaade nagu oleks tishri kuu esimesel päeval, mis oli ka pühitsetav uueaasta päev ja loomise aasta-päev, mõistetud inimeste tegevuse üle kohut ja otsustatud nende saatuse, ja et kümnendal sellisama kuu päeval pitseeriti taeva otsus.“

Äralepitamise päeva sündmused juutide ettekujutuses on antud juudi entsüklopeedias järgnevalt: „Jumal istudes troonil, et mõista kohut maailmale, olles ühtlasi kohtunik, kaitsja, ekspert ja tunnistaja, avab aruannete raamatu; seda loetakse, kuna iga isiku elu on seal kirjutatud. Puhutakse suurt pasunat ja sealsamas on kuulda vaikset häält; inglid värisevad, öeldes, et see on kohtupäev; isegi Jumala teenrid ju pole puhtad tema ees. Nagu karjane loetleb oma karja, lastes neil minna läbi oma kepi alt, nõnda laseb Jumal mööduda iga elava olevuse enda eest, et määrata kindlaks piirid nende elule ja korraldada ette nende saatuse. Uueaasta päeval kirjutatakse otsus; äralepitamise päeval pitseeritakse need, kes peavad elama, kes surema jne. Aga meelearandus, palve ja heldus võivad muuta otsuse.“ Sealsamas, lhk. 286.

Kolmandal seitsmenda kuu päeval ülempreester lahkus oma kodust Jeruusalemma, et minna templi piirkonda. Seal ta veedab nädala palvetades ja uurides äralepitamise päeva rituaali, et ta ei teeks mingit viga. Hilisemal ajal oli seal temaga kaasas ka üks teine preester, kes oleks võinud ülempreestri haiguse või surma korral jätkata teenistust äralepitamise päeval. Hari-likult oli ka üks vanemaid preestrid ülempreestri juures, õpetades ja aidates teda ning vaadates järele, et kõik oleks olnud mõistetav ja teenistus toimuks ettenähtud viisil. Öösel

enne äralepitamise päeva ei lubatud ülempreestril magada, et ei juhtuks temale midagi eba-puhast.

Äralepitamise päeval tõusid kõik varakult. Ülempreester talitas hommikusel teenistusel, mida toimiti sellel päeval nagu teistelgi päevadel. 4. Moos. 29, 11. Kui hommikune teenistus oli lõppenud, siis algasid eri teenistused. 3. Moosese 16. peatükk annab meile järgmise seletuse:

Ülempreester pidi ennekõike pestama ja talle pidi selga pandama pühad valged riided. Aasta läbi oli ta kannud ülempreestri tunnuseid, ilusat riietust ja käisteta kuuekest kalliskivide ja rinnailuga. Sellel päeval enne pühapaika minekut ta pani aga ära selle riietuse ja rõivastus preestri valge kuuega; tema ja preestri riietuse erinevus oli ainult valge vöö, ja ta kandis preestri mütsi asemel ülempreestri mütsi. 3. Moos. 16, 4; 2. Moos. 28, 39. 40; 39, 28.

Kui algas teenistus, sai ülempreester koguduselt kaks sikkku ja ühe jäära, mis koos ta oma patuohvri värsiga toodi Jumala ette. Ta tappis värssi, kelle ta tõi enda eest, ja üks preestrest võttis osa verd kaussi, liigutades seda, et see ei hüübiks, kuni ülempreester täitis teist osa teenistusest.

Pärast seda kui värs oli tapetud, võttis ülempreester süsi põletusohvrialtarilt ja pani nad suitsutamispannile. Ta võttis ka oma kätte magusat suitsutamisrohtu, ning kandes süsi ja rohtu ta astus telki ning sealt kõige pühamasse paika. Seal ta asetab sütepanni armu-aujärjele, et „suitsutamise suitsu pilv katab lepituskaane, mis on tunnistuslaeka peal, et ta ei sure.“ 3. Moos. 16, 13.

Olles sooritanud selle osa teenistusest, ta väljub ja võtab preestri värsi vere, mille ta viib kõige pühamasse paika. Seal ta riputab verd oma sõrmega armuaujärjele idapoolsel küljel. „Ja lepituskaane ette peab ta verest riputama seitse korda oma sõrmega.“ Salm 14. Selle teoga ta teeb „äralepitamist enese ja oma pere eest.“ Salm 6.

Enne kui värs oli tapetud, oli toimunud veel teine teenistus. Liisk oli heidetud kahe siku peale, üks liisk Jehoovale ja teine kõrbe saadetavale sikule. Salm 8. Sikk, kellele langes Jehoova liisk, ohverdatakse patuohvriks. Teine tuuakse elavalt Jehoova ette, „et tema peale saaks tehtud äralepitamine, et seda peab kõrbe lahti laskma.“ Salmid 9, 10.

Pärast seda, kui ülempreester tuleb välja kõige pühamast paigast, olles täitnud rituaali värssi verega, ta tapab siku patuohvriks rahva

eest. Siis astub ta uuesti kõige pühamasse paika ja riputab siku verd niisama kui enne värssi verd lepitusklaanidele ja kaane ette. Salm 15. Nõnda teeb ta „äralebimist kõige pühama paiga eest, Iisraeli laste roojuste ja nende üleastumiste pärast kõigi nende pattude järele.“ Salm 16. Siis teeb ta sedasama koguduse telgi, s. o. püha paiga eest. Olles teinud äralebimist püha paiga eest, ta väljub, läheb altari juure ja teeb äralebimist ka selle eest, pannes altari sarvedele värssi ja siku verd. Ta riputab oma sõrmega seitse korda „ja peab seda puhastama ja seda pühitsema Iisraeli laste roojusest.“ Salm 19.

„Kui ta saab äralebimist teinud püha maja ja koguduse telgi ja altari eest, siis peab ta elava siku sinna ligi tooma. Ja Aaron peab oma mõlemad käed elava siku pea peale panema ja tema peale üles tunnistama kõik Iisraeli laste ülekohtu ja kõik nende üleastumised kõigi nende pattude järele ja peab neid panema siku pea peale ja teda peab lahti laskma kõrbe ühe mehe läbi, kes selleks kõlbab. Ja sikk peab enese peal kandma kõik nende ülekohtu ühte maale, kuhu ükski ei saa; ja ta peab siku sinna kõrbe lahti laskma.“ Salmid 20—22.

Kui see osa teenistusest on lõppenud, võtab Aaron endalt linased riided, peseb end veega ja rõivastub hariliku ülempreestri rõivastusega. Salmid 23. 24. Siis tuleb ta välja ja ohverdab ühe põletamisohvri enda ja ühe rahva eest. Salm 24. Siis põletatakse altaril patuohvri rasv. Mees, kes viis siku kõrbe, peab pesema ennast ja oma riideid enne, kui ta võib tagasi tulla leeri. Samuti isik, kes viis tapetud värssi ja siku kehad leeri taha, pidi end pesema, enne kui võis pöörduda tagasi. Salmid 26—28. Eriline ohver, mida nimetatakse 4. Moos. 29, 7—11, koosnes värsist, jäärast ja seitsmest tallest põletusohvriks, ja „ühe noore siku patuohvriks peale äralebimise patuohvri,“ ning see ohverdati enne korrapärast patuohvrit, millega lõppes päeva teenistus.

Tööst, mis tehti sellel päeval, teatab aruanne: „Sel päeval peab ta teie eest äralebimist tegema ja teid puhastama; kõigist oma pattudest peate teie Jehoova ees puhtaks saama.“ 3. Moos. 16, 30. Kokkuvõtte on antud salmis 33: „Nõnda peab ta ära lepitama kõige pühama paiga, ja koguduse telgi ja altari peab ta ära lepitama; ja preestrite eest ja kõige koguduse rahva eest äralebimist tegema.“

Lugedes äralebimise päeva aruannet 3. Moosese 16. peatükis, tõusevad mõningad küsimused, mida tahaksime siin lahendada. Kui küsitakse: mida just taheti korda saata äralebimise päevaga? on loomulikult vastus: tehti lepitus. Kui järgnevalt küsitakse: kelle eest ja milleks? vastame 33. salmi keeles: lepi-

tus tehti kõige pühama paiga, koguduse telgi, altari, preestrite ja koguduse rahva eest.

See jaotab lepituse kahte ossa, lepitus pühapaiga eest, see on pühade asjade eest, ja lepitus inimeste eest, see on preestrite ja rahva eest. Lepituse mõiste rahva eest on — „teid puhastama kõigist oma pattudest, teie peate Jehoova ees puhtaks saama.“ Salm 30. Pühapaiga puhastamise kohta öeldakse: „Nõnda peab ta äralebimist tegema püha maja eest, Iisraeli laste roojuse ja nende üleastumiste pärast, kõige nende pattude järele; ja nõnda peab ta tegema koguduse telgiga, mis nende seas seisab nende roojuste seas.“ Salm 16. Altari kohta on kirjutatud: „Ja ta peab selle peale oma sõrmega verest riputama seitse korda, ja peab seda puhastama ja pühitsema Iisraeli laste roojusest.“ Salm 19.

Pandagu tähele, et pühad paigad ja altar ei puhastatud mingi patu ega vea pärast pühapaigas endas või altari küljes, vaid Iisraeli laste roojuse, ülekohtu ja patu pärast. Sama on maksev ka altari kohta. Preester pidi „seda puhastama ja pühitsema Iisraeli laste roojusest.“ Salm 19.

See lause teeb selgeks, et pühapaiga ja altari roojastas Iisraeli laste patt. See roojastamine toimus kogu aasta läbi igapäevastel teenistustel. Igal hommikul ja öhtul tapeti tall ning tema veri riputati altarile „ümberringi“. See roojastas altari. Üleastujad olid toonud oma patu ja süü ohvri. Preestri ja koguduse patustamisel riputati ohvri veri pühasse paika. See roojastas püha paiga. Vürsti või lihtinimese patustamisel pandi veri põletamisohvri-altari sarvedele ja liha söid preestrid. See tegu kandis patud preestritele ja samuti roojastas altari. Sel teel said pühapaik ja altar roojaseks, ja preestrid pidid kandma rahva patte. Äralebimise päeva teenistused pidid kõrvaldama kõik need patud ja puhastama nii pühapaiga, preesterkonna kui ka rahva.

Küsimus võib tõusta: Miks oli rahva puhastamine patust vajalik? Eks nad toonud oma ohvri päev-päeva järele läbi aasta, tunnistanud oma patud ja läinud ära niisugustena, kes andeks saanud? Miks oli neile vajalik kaks korda andestada? Miks pidi patte igal aastal uuesti meele tuletatama? Eks pidanud neil, kes olid juba ükskord puhtaks tehtud, enam olema „üh-tegi südametunnistust patust?“ Heebr. 10, 2. 3. Need küsimused nõuavad vastust.

On tähtis märkida, et meie lunastus on alati lähedas ühenduses kahetsuse ja andumusega. Jumal andestab, aga see andustus pole sõltumatu patustaja tulevases elust. Pange tähele Eseekieli ütlust: „Ja kui õige oma õigusest pöörab ja teeb kõverust, kui ta võtab teha kõiki hirmsaid asju mööda, mis õel teinud, kas ta

Jumala õnnistust uueks aastaks soovib kõigile „Misjoniteadete“ toimetus.

peaks jääma elama? Kõiki tema õigusi, mis ta teinud, ei pea mäletatama; omas vallatuses, mis ta teinud, ja oma patu sees, mis ta teinud, nende sees peab ta surema.“ Es. 18, 24.

See kirjakoht üteb, et kui õige pöörab oma õigusest, siis kõiki tema häid tegusid „ei pea mäletatama.“ Samuti on ka ümberpöörduvalt õige. Kui inimene on olnud õel, aga pöördub oma õelusest, siis „kõiki tema üleastumisi, mis ta teinud, ei peagi mäletatama.“ Salm 22.

Jumal peab aruannet iga inimese üle. Kui iial palve andestuse järele tõuseb Jumala juure puhtast südamest, siis andestab ta. Kuid mõnikord inimene muudab meelt. Ta kahjatses oma kahjatsust. Ta näitab oma eluga, et ta meelearandus polnud ehtne. Ja nõnda Jumal, selle asemel, et andestada täielikult ja lõplikult, määrgib inimese nime juure küll andestuse, kuid ootab lõpliku patu kustutusega nii kaua, kuni inimesel on olnud aega mõelda oma elu üle põhjalikult järele. Kui siis inimene oma elu lõpul jääb õige kahetsuse juure, loeb Jumal ta ustavaks, ja kohtupäeval on ta aruanne lõplikult puhas. Nõnda oli vanas Iisraelis. Kui saabus äralepitamise päev, oli igal üleastujal võimalus näidata, et ta oli samas vaimus ning soovis andestust. Nõnda võidi ta patt kustutada ja ta sai täielikult puhtaks.

Äralepitamise päev oli Iisraelile ka kohtupäevaks, nagu on näidatud 3. Moos. 16. peatüki alguses. Päev päeva järele aasta jooksul olid patustajad tulnud templisse ja saanud andestuse. Äralepitamise päeval toodi need patud Jumala ette, või nagu on öeldud Heebrea raamat, „tuletatakse pattusid iga aasta meele.“ Heebr. 10, 3. Sellel päeval iga ustav iisraeliit uuendas oma vahekorda Jumalaga ja kinnitas oma meelearandust. Tulemusena talle ainult ei andestatud, vaid ta ka puhastati pattudest. „Sest sel päeval peab ta teie eest äralepitamist tegema ja teid puhastama; kõigist oma pattudest peate te Jehoova ees puhtaks saama.“ 3. Moos. 16, 30. Selle päeva õhtul pidi küll Iisrael koju minema õnneliku südamega. Puhtad kõigist pattudest. Imeline kindlustus! Sama tõotus on antud ka Uues Testamendis. „Kui meie oma patud üles tunnistame, siis on tema ustav ja õige, et ta meile patud andeks annab ja teeb meid puhtaks kõigest ülekohtust.“ 1. Joh. 1, 9. Mitte ainult andestatud, vaid ka puhastatud pattudest! Puhastatud kõigest ülekohtust ja kõigest patust!

Johannes räägib viimsest kohtust: „Ja ma nägin surnuid, pisukesed ja suured Jumala ees seisvat, ja raamatud tehti lahti, ja teine raamat tehti lahti, see on eluraamat; ja surnute peale mõisteti kohut seda mööda, kui raamatute sisse oli kirjutatud, nende tegude järele.“ Ilm. 20, 12. „Surnute peale mõisteti kohut seda mööda kui raamatute sisse oli kirjutatud.“ Äralepitamise päev oli selle päeva tähenduskuju. Pühapaigas ei peetud raamatuid. Aga oli pattude aruanne. Iga tilk verd, mis riputati hommikul ja õhtul põletamisohvri-altarile, moodustas pattude aruande. Altarisarvedele ja pühapaika kanti andestatud pattude aruanne ohvrilooma vere riputamise, mille tõi andestust soovija patune. Äralepitamise päeval kustutati nende patud, kes juba olid saanud andestuse. Teised „kaotati“ Iisraelist. Nõnda puhastati pühapaik pattudest, mis olid kogunenud aasta jooksul. See pattude puhastamine puhastas ka inimesed, kelle patud juba olid andestatud. Patud kustutati. Nad ei jäänud kauem tunnistajaks rahva vastu. Lepitus oli tehtud ja rahvas ei olnud enam needuse all. Nad olid puhtad, vabad, õnnelikud. Isegi pattude aruannet polnud enam.

Nüüd jääb meie ülesandeks uurida, kuidas just toimus see lepitus. Uuriija soovib teada, kuidas võib puhastada pühapaika vere riputamise läbi, kui ta on roojastatud. Kas veri veel enam ei roojasta, selle asemel, et puhastada. Uuriija soovib teada, miks vajati värssi, samuti sikk patuohvriks ja mis kumbki neist korda saatis, ja lõpuks miks oli vajalik kõrbe saadetav sikk.

Pühapaiga ja leviitliku preestriteenistuse uurimisel peab meeles pidama, et ükski tähenduskuju ei saa täpselt kujutada seda, millele ta on ettetähenduseks. Tõeline lepitustöö taevas hõlmab niipalju tegureid, et oleks võimatu leida maapealset võrdkuju. Kristus elas, suri ja tõusis uuesti üles. Kuidas võidaks leida võrdkuju, mis kujutaks seda. Tall võib kujutada Kristust, ja teda võidaks tappa nagu tapeti Kristus. Ent kuidas kujutada ülestõusmist? Võiks tarvitada teist elavat looma, kuid ettekujutus pole täielik.

Ülempreester kujutas Kristust. Ent Kristus oli patuta ja ülempreester patune. Iga ohver, mille tõi ülempreester omaenda pattude eest, ei võinud seega anda tõelist kujutust. Sel põhjusel oli vajalik, et mitmesugused teenistused kujutaksid Kristuse kogu tööd; ja ometi ei suutnud nad kujutada täielikult. Preester kujutas teatud osa Kristuse teenistuses. Samuti ülempreester, vahetekk, ettepanemis-leivad, suitsetamisrohi, tall, sikk, roaohver ja palju muid üksikasju pühapaiga teenistuses. Oma tähendus oli pühapäeval, kõige pühapäeval, eesõuel, altaril, veeriistal, armuaujärjel jne. Peagu iga asi oli süm-

boolne, alates preestri riitusest tuhani, mida tarvitati roojasele riputamiseks. Ometi kõik kokku ei esitanud õieti tõelist kuju ja palju tegi seda ebatäielikult.

Teises peatükis öeldakse, et Aaron mitte ainult ei esindanud rahvast, vaid oli ka praktiliselt üks nendega. Mis tegi tema, tegid nemad. Mis nemad tegid, tegi tema.

Ülempreester esindas kogu rahvast. Kõiki iisraeliite arvati nagu oleksid nad temas. Temas koondus kõik, mis kuulus preesterkonna hulka ja saavutas haritipu. Kui patustas tema, siis patustas rahvas.

Aadam esindab inimesi. Tema läbi „patt on tulnud maailma sisse.“ Tema „sõnapõlgamise läbi on saanud palju patuseks.“ Ja nõnda „selle ühe inimese patulangemise läbi on surm kui kuningas valitsenud selle ühe läbi“ ja „ühe inimese patulangemise läbi on palju surnud.“ Room. 5, 12. 19. 17. 15.

Kristus esindas samuti inimesi. Tema oli teine inimene ja viimane Aadam. „Esimene inimene mullast on mullane, teine inimene on Issand taevast.“ 1. Kor. 15, 47. See teine inimene „Issand taevast“ ei teinud ühtki säärast tegu, mis esimene inimene oli teinud üleastumise läbi. Esimese inimese sõnakuulmatuse läbi „palju on saanud patuseks“; teise inimese sõnakuulmise läbi on saanud „palju õigeks“. Room. 5, 19. Esimese inimese üleastumise läbi „on süü tulnud kõikide inimeste peale.“ Teise inimese „õiguse läbi on Jumala arm tulnud kõikide inimeste peale elu õigekssaamiseks.“ Salm 18. Ja nõnda kui „Aadama sees kõik ära surevad, nõnda peab ka kõik Kristuse sees elavaks tehtama.“ 1. Kor. 15, 22.

Ülempreester oli võrdkuju Kristusest ja ühtlasi rahva esindaja. Rahva esindajana oli ta osaline nende pattudest ja surma väärt. Võrdkujuna oli ta nende vahemees ja päästja. Mõlemal juhtumil oli ta vahetalitajaks Jumala ja rahva vahel. Selles mõttes oli ta rahvas. Kui Jumal võttis vastu tema, oli ta vastu võtnud rahva tema sees. Kui Jumal tõukas ta ära, tõukas ta ära rahva tema sees. Sel põhjusel kuuldas rahvas äralebimise päeval kartusega tema kuue kellukeste ja granaatõunte helinat. Kui lõpuks äralebimine oli toimunud, siis kellukeste helin oli tõenduseks, et Issand oli teenistuse vastu võtnud. Kui ta astus välja ja kellukeste helin oli kõikidele selgesti kuulda, oli rahva rõõm ja tänulikkus suur. Jumal oli need jälle kord vastu võtnud ülempreestri isikus.

Kui ülempreester äralebimise päeval läks kõige pühamasse paika, siis läks ta sinna kui rahva esindaja. Tema läbi ilmus Iisrael Jumala ette, et anda aru aasta jooksul tehtud pattudest. Nende pattude aruanne oli kantud verrega põletamisohvri-altarile ja pühapaika. Äralebimise päevaga oli saabunud kohtupäev, kus kõik patud

pidi toodama Jumala ette. Ülempreester ilmus Jumala lähedusse, kuna suitsutamisrohu põlemisest tekkinud suitsupilv ümbritses teda. Esimest korda sellel aastal oli patt toodud Jumala ette kõige pühamasse paika. Ülempreester riputab värssi verd lepituskaanele idapoolsel küljel; ja lepituskaane ette riputab ta verd oma sõrmega seitse korda, ja nii ta saab lepituse endale ja oma majale. 3. Moos. 16, 14. 11. Ta on puhas. Ükskõik, mis pattudes ta on olnud osaline või vastutav, kõik need on kantud pühapaigale. Ta on puhas; ent pühapaik pole puhas.

Sellega on toimunud järgmist: Ülempreester, esindades rahvast, on ilmunud Jumala ja käsu ette. Ta on tunnistanud oma patud ja riputanud verd. Käsk on küsinud: Kas sa oled patustanud?

Ülempreester on vastanud: Ma olen patustanud ja olen tunnistanud üles oma patud.

Käsk ütleb: Patu palk on surm. Mul pole teist valikut kui nõuda elu.

Ülempreester vastab: Ma olen toonud ohvri vere. Võta see vastu.

Veri riputatakse armuaujärjele. Nõnda on patuse asemele vastu võetud sümbol. Sellele sümbolile on pandud patud; ta on tehtud patuks ja säärasena on ta surnud. Ta on maksnud üleastumise palga. Ta on surnud patuse asemel ja patu pärast. Tema on maksnud otsese võla patu eest.

Asetades käed ohvriloomale, on muudetud see patuks. Igal juhul sureb ohvriloom temale asetatud ülekohtuga, ta sureb patu pärast. Nõnda võttis Kristus meie patud endale ja tehti patuks meie eest. Olles tehtud patuks, pidi ta surema; sest patu palk on surm.

Kristus ei surnud mitte üksi patu pärast, vaid patuste pärast. Kui ta suri patu pärast, siis seepärast, et ta oli saanud meie sarnaseks ja võtnud patud endale. Ta suri patu pärast, sest meie patud olid pandud temale ja tema pidi kandma patu palga. Surres nõnda patuste eest, ta rahuldab käsu nõude.

Kristus mitte üksi ei surnud patuste asendajana, kuid ta suri ka patutu isikuna. Võttes meie patud endale — me ütleme seda aukartuses — ta pidi surema; käsk nõudis seda. Tema oli patutu; ometi ta suri. Patutu isiku surm oli kindel osa Jumala plaanis. Patuse surm rahuldab käsu nõude. Patutu isiku surm maksab lunaraha ja vabastab patuse surmast.

Kui ülempreester oli ohverdanud värssi ja riputanud verd lepituskaanele, siis peab ta patuohvri siku ära tapma, mis on rahva eest, ja peab selle vere viima vaheteki taha, ja selle verrega tegema nõnda kui ta teinud värssi verrega, ja peab seda riputama lepituskaane vastu ja lepituskaane ette. Nõnda peab ta äralebimist tegema püha maja eest, Iisraeli laste roojuste ja nende üleastumiste pärast kõigi nende pattude

järele; ja nõnda peab ta tegema koguduse telgiga, mis nende seas seisab, nende roojuste seas.“ 3. Moos. 16. 15. 16.

Juba varemalt mainisime, kuid võiks siin veelkord alla kriipsutada, et värssi ja siku veri oli kaheks eri otstarbeks. Esimene tegi äralepitamist Aaroni ja ta pere eest. Teine aga rahva ja püha maja eest. Salmid 11. 15. 16. Värssi vere kohta pole öeldud, et ta oleks äralepitamist teinud püha maja eest, küll on aga see selgesti väljendatud siku vere kohta. Salmid 15. 16. Seda võib öelda järgmistel põhjustel:

Kõigil juhtudel, kus äralepitamist tehti isiku eest — välja arvatud üks juhtum — tehti äralepõtamine verrega, ja see kanti üle pühapaigale. Patune kandis oma patud tapetavale ohvrile ja veri riputati põletamisohvri altarile või pühasse paika. Veri, mida võib nimetada patuga kooramatud vereks, — kuna patt oli tunnistanud ohvrile — roojastas sümboliliselt ja ettetäenduslikult paiga, kuhu ta riputati. Nõnda tehti pühapaik roojaseks.

Kui ülempreester tuleb välja pärast värssi vere riputamist, on ta puhas. Ükskõik, milliseid patustid ta kandis ja mille eest ta oii vastutav, need olid üles tunnistanud ja kantud pühapaika. Väljudes kõige pühast paigast, on ta puhas, vaba, püha, Kristuse kuju, patutu isik. Ta on üles tunnistanud oma patud, need on andestatud ja ta ei vaja enam muud ülestunnistust enda eest. Sikk, kelle verd ta pidi riputama, kujutab patuta Jeesust, patu kandjat. Kõikidel ohverdustel kogu aasta jooksul kujutati Kristuse kui patuta isiku surma. Tema tehti patuks, kes ei teadnud ühestki patust. Äralepõtamise päeva siku kujutati teda kui Jumalast valitud, veatut, puhast.

Kordamiseks: Sikus, kes ohverdati äralepõtamise päeval, on meil sümbol patuta Kristuse sürmale, kes on „püha, ilmsüüta, puhas, patustest ära lahutatud ja kõrgem kui taevad.“ Heebr. 7, 26. Selle siku verel oli puhastav jõud. See tegi võimalikuks pühapaiga puhastamise.

Vere ripõtamine hommiku ja õhtu ohvritel haaras endasse kogu rahva patu, mis oli tehtud sellel päeval. Igapäevane teenistus altaril tähendas ette Kristusele, kes suri meie eest, „kui meie alles patused olime“; ta „on iseenast meie eest ära annud anniks ja ohvriks, Jumalale magusaks haisuks“; ta „on äralepõtamine meie pattude eest, aga mitte üksipäinis meie, vaid ka kõige maailma pattude eest.“ Room. 5, 8; Ev. 5, 2; 1. Joh. 2, 2. Igapäevane põletamisohver on seepärast sümbolne Kristusele, kes andis end maailma pattude eest, surres kõikide inimeste eest ja seega andes võimaluse pääsemiseks kõigile, kes tulevad tema juure. Vere ripõtamine

altarile tähendas ette ajalikku äralepõtamist nende pattude eest, mille eest polnud veel isiklikku äralepõtamist tehtud.

Isiklikke ohverdusi, nagu patu-, süü- ja põletamisohvreid ohverdati pattude pärast, mille eest sooviti lepitust. Pattude eest toodi ohvreid juba hommiku ja õhtu teenistustel. Üksik ohverdaja näitas oma kahetsust, tuues nõutud ohvri, ja veri riputati põletamisohvri-altari sarvedele või suitsutamisosohvri-altarile või vahetekile. Säraselt riputatud veri tähendas ülestunnistatud pattude aruannet. Juba on tähendatud, et kõik ülestunnistatud patud viidi pühapika; sest juhtumitel, kus veri sinna otseselt ei viidud, sõid preestrid ohvri liha ja nõnda nad said pattude kandjaiks; kui preester tõi ohvri omaenda eest, siis viidi ka need patud koos preestri pattudega pühapaika.

See maine pühapaiga teenistus oli ettetäenduslikeks tööle, mis toimub taevases pühapaigas, kus peetakse täielik aruanne tehtud ja ülestunnistatud pattudest. Äralepõtamise päeva saabudes oodati, et kõik Iisrael oleks üles tunnistanud oma patud ja et see ülestunnistus oleks olnud viidud juba verrega pühapaika. Et kogu töö oleks olnud täielik, pidi pattude aruanne kõrvaldama, patud kustutama ja nõnda puhastama pühapaik, kuhu oli verrega kantud patu roojus. Enne, kui see eriline puhastus ette võeti, läks ülempreester kõige pühamasse paika värssi verrega ja tegi äralepõtamine enda ja oma pere eest. Kui see oli tehtud, algas puhastus. Kõige pühapaik puhastati siku verrega ja seejärel pühapaik. Nõnda kustutati patu aruanne. Pärast seda puhastati altar.

„Ja ta peab selle peale oma sõrmega verest ripõtama seitse korda ja peab seda puhastama ja seda pühitsema Iisraeli laste roojusest.“ 3. Moos. 16, 19. Nõnda lõpetatakse töö „kui ta saab äralepõtamine teinud püha maja ja koguduse telgi ja altari eest.“ Salm 20. Kõik on nüüd puhastatud, pühitsetud ja lepitatud.

Pandagu tähele, et midagi pole öeldud inimeste puhastamisest. Nõnda peab see ka olema. Inimesed on juba üles tunnistanud oma patud. Need on andestatud. Jäi ainult aruanne nende pattudest, ja mainitud päeval kustutati see. Aruande kustutamiseks pühiti pühapaigast välja viimne patujalg ja inimesed olid puhtad. „Sest sel päeval peab ta teie eest äralepõtamine tegema ja teid puhastama; kõigist oma pattudest peate teie Jehoova ees puhtaks saama.“ 3. Moos. 16, 30. Kõigi nende patud, mis olid juba varem saadetud kohtusse, said nüüd kustutatud. Patu aruande kustutamine tähendas inimeste puhastamist. Nad algasid uut aastat puhta südamega.

Nüüd tuletame meele veel ühe asja, nimelt värssi vere panek altari sarvedele. Salm 18. Et

Tellige enesele „MISJONITEATED“ uueks aastaks!

siku veri oli pandud altari sarvedele, ei vaja enam seletamist, sest see oli altari puhastamiseks. Aga miks oli vajalik värssi veri?

Ülempreester esindab kogu rahvast. Tema teenib vahemehena rahva eest Jumala ees. Kristuse võrdkujuna tema annab äralepitamise, nõnda et kui tema töö äralepitamise päeval on lõppenud, siis on arutatud kõikide patud ja kõik ülestunnistatud patud kustutatud. Kui ülempreester tunnistab nii neid patte üles, siis teeb ta seda kogu Iisraeli eest ja saab lepituse. See pärast öeldakse ülempreestrist, et ta peab „teie eest äralepitamist tegema ja teid puhastama; kõigist oma pattudest peate teie Jehoova ees puhtaks saama.“ Salm 30.

Oli kahtlematult Iisraeli rahva hulgas ka neid, kes lükkasid edasi oma ülestunnistuse, kuni oli liig hilja tuua isiklikku patuohvrit enne äralepitamise päeva. Nad küll kahetsesid, kuid nad olid hilineanud tulema pühapaika. Teised olid haiged ega saanud tulla või olid teekonnal kau-

gemates maades. Ükski nendest polnud toonud patu- ega süüohvrit. Kas nad pidid jääma välja?

Nende pattude aruanne oli olemas hommikuste ja öhtuste ohvrite kaudu, kuid ülestunnistuste aruanne puudus pühaspaigas, kuna nad polnud toonud isiklikku ohvrit. Mis pidi tehtama?

Ülempreester paneb vere altari sarvedele, nõnda andes aru ülestunnistusest ja andestusest. Ta teeb töö, mida nad ise oleksid teinud, kui nad oleksid saanud või kui neil oleks olnud aega, kuna nad olid oma meelearanduse läbi äralepitamise töösse kaasa arvatud. Säärased on näiteks röövel ristil ja teised.

Nii on äralepitamise päeva töö lõpetatud, kuna kõikide ülestunnistatud pattudega on arvestatud. Igauks, kes on üles tunnistanud oma patud ja kahetsenud, sellel on kindlustus, et ta patud on kustutatud. Ta on kuulnud kellukeste helinat ülempreestri riietuse küljes, mis tunnistavad lõpetatud tööst. Ta pole mitte ainult vabandatud patune, ta pole ainult andestatud, vaid ta patud on kustutatud. „Kui me oma patud üles tunnistame, siis on tema ustav ja õige, et ta meile patud andeks annab ja teeb meid puhtaks kõigest ülekohtust.“ 1. Joh. 1, 9. Andustus on saadud igapäevase teenistuse juures; puhastus äralepitamise päeval. Isegi pattude aruanne on kustutatud. Iisrael on puhas.

Üksmeel usus ja õpetuses

„Jumal jubib oma rahvast maailmast välja igavese tõe, Jumala käskude ja Jeesuse uju ülenadatud alusele. Tema korraldab ja teeb oma rahva kõlvuliseks. Nende seas ei ole lahkhelilised, et igaüks tegutses sõltumatult, üks uskudes üht asja ja teine omades vastupidiseid waateid. Ündide ja ametite mitmekesisuse läbi, mis ta on kogudusele andnud, nad jõuavad kõik ühesugusele ujule. Kui keegi võtab mõne piiblitõe kohta seisukohta ilma oma wendade waateid arvestamata, väites, et tal on õigus oma iseäralistes waadetes ja juunib neid teistele, kuidas täidab ta siis Kristuse palvet! Ja kui tuleb isikuid, kes väidavad, et neil on õigus uskuda ja rääkida nii kuidas neile meeldib ilma teiste usku arvestamata, kus on siis see koosõla, mis oli Kristuse ja tema Sja wahel ja Kristuse palwe kohajelt peab olema ka tema wendade wahel!“ — „Testimonies“, anne 3, lk. 446. 447.

„Jumala töö ajalugu minevikus näitab, et ühel on arusaamist ühe ja teisel teise asja jaoks. See on Jumala plaanis, et tuleb ühes koos nõu pidada. Nõupidajate rohkses seisab julgeolek.

Tööliste teotjemises ja tundeis peab olema koosõla. Õpetusi ja plaane tuleb võrrelda käsuga ja tunnistustega. Me ei tohiks kunagi olla liiga iheiseiswad, et mitte üksteiselt õppida. Kuna see ei ole Jumala plaanile vastav, et ühe mehe mõistus kontrolliks kõikide teiste mõistust, siis ei ole ta sellega rahul, et mitte ettevõtete puhul oleks maksim isiklik arvamine ja et tunakse ette uusi teooriaid väljaspool terwet koosseiju.

„Nii hästi jutlustajate kui ka Kristuse koguduse hulgas peab olema koosõlaline töö, peab olema üks süda ja üks meel. Kui te ei või ühesuguselt waadata igale asjale, siis ärge laske tekkida libedaid tundeid. Kui asi oli uus ja kui oli keegi, kes ei võtnud mõnda tõe punkti sel wiisil nagu seda tegi terve koosseis, siis määrati palwe- ja paastupäew. Siis me ei wüidnud leida kui fangele me wõime minna lahku, waid me palwetasime ja ottsime kirjast, kuni tõewalguis selgitas tumenenud mõistuse ja kõik wõisid waadata selge pilguga.“ — „Historical Sketches of the foreign Missions of the Seventh-day Adventists“, lk. 125.

Kuulutus noortele

E. G. White

ISELOOMU ARENDAMINE

Kuna meie tegeleme mitmesuguste probleemidega meie kristliku ja ühiskondliku elu, enesekasvatuse, hariduse, elukutsevaliku jne. alal, siis on tähtis, et meile antakse nende lahendamisel häid nõuandeid ja juhatusi.

Jumala viimasele kogudusele on noored ja nende elu väga tähtis ja kallid ja seepärast on Ta annud ka häid juhatusi ja tõsiseid kuulutusi noortele. Avaldame alates käesolevaga järjekindlalt tähtsaid artikleid E. G. White'i poolt, mis on kirjutatud otseselt noortele. Need kirjutused on soovitatavad ja isegi vajalikud jälgida igal noorel. Palun ka MV noorte osakondade juhte kasutada neid artikleid ilmumise järjekorras uurimis- ja referaatmaterjalina noorte omavahelistel õppekoosolekutel. Seda materjali võib kasutada iga toimikond vastavalt oma alale ja ilmuva aine sisule.

Nähes noorte vajadusi ja uskudes E. G. White'i kuulutuse otstarbekusse ja heasse abisse, saadame need read ja artiklid heade soovidega meie noortele.

V. Suve.

Ma tunnen sügavat huvi noorsoo vastu ja mu südamesooviks on näha neid arendamas täiuslikku kristlikku iseloomu, püüdes hoolsa uurimise ja tõsise palvega saavutada ettevalmistust, mis on tarvilik Jumala tööks. Ma igatsen näha neid üksteist aitamas kõrgemale kristliku kogemuse tasemele.

Kristus tuli, et õpetada inimesele päästmise tasu, ja tegi selle tee nii lihtsaks, et isegi väike laps võib sellel käia. Ta käsib oma jüngreid õppida tundma Jumalat; ja kui nad päevast-päeva jälgivad tema juhatusi, siis nad näevad, et tema tee on ette valmistatud nagu valguse ilmumine.

Te olete jälginud päikese tõusu ja päeva algust. Vähehaaval suureneb koit kuni ilmub päike; valgus üha kasvab ja muutub selgemaks ning saavutab täie hiilguse keskpäeval. See on ilus võrdlus sellest, kuidas Jumal tahab õilistada oma laste kristlikku kogemust. Kuna me päevast-päeva kõnnime valguses, mis tema meile saadab, täites kõiki tema nõudeid, meie kogemus kasvab ja laieneb kuni saavutame täiuslikkude meeste ja naiste kehastuse Jeesuses Kristuses.

Noored peavad alatasa jälgima suunda, mille käis Kristus. Igal sammul oli ta võitja. Ta ei tulnud maa peale kuningana, et valitseda rahvaid. Ta tuli alandliku mehena, et olla kiusatud ja võita kiusatusi, et püüda nagu meiegi Jumalat tundma õppida. Tema elu uurides me õpime, mida Jumal teeb oma laste heaks tema läbi. Ja me õpime ka seda, et ükskõik kui suured ka ei oleks meie kat-

sumised, nad ei või kunagi ületada seda, mida Kristus võitis, et meie teaksime teed, tõde ja elu. Eluga, mis sarnaneb tema eeskujule, meie peame näitama oma tunnustust tema ohvri kohta.

Noored on ostetud määratu hinnaga, nimelt Jumala Poja verega. Mõelge ohvrile, mille Isa tõi andes oma Poja meie eest. Mõelge, millest Kristus loobus, kui ta lahkus taevastest õuedest ja kuninglikult troonilt, et anda oma elu igapäevaseks ohvriks inimeste eest. Ta kannatas põlgust ja viletsust. Ta kandis kõik haavamised ja pilked, mis taile said osaks õelate inimeste poolt. Ja kui tema mapealne teenistus oli lõppenud, ta kannatas ristisurma. Mõttele tema kannatusile ristil, kätest ja jalgadest läbipuuritud naelte, pilkele ja naerule nende poolt, keda ta oli tulnud päästma; sellele kuidas Isa pale oli tema eest peidetud. Aga kõige selle kaudu Kristus tegi võimalikuks kõigile, kes tahavad omada sellist elu, mis ühtub Jumala eluga.

Truu sõber

Kui Kristus läks üles Isa juurde, ta ei jätnud oma järelkäijaid abita. Püha Vaim tema esindajana ja taevased inglid teenijate vaimudena on saadetud neid aitama, kes võitlevad head usuvõitlust suure ülevõimu vastu. Pea alati meeles, et Jeesus on sinu avitaja. Keegi ei mõista sinu iseloomu iseärasusi nii hästi kui tema. Ta valvab sinu üle, ja kui sa tahad lasta end juhtida, ta puistab sinu ümber häid mõjusid, mis aitavad sind teha kõike, mis tema soovib näha sinu juures.

Selles elus me valmistume tuleviku elule. Varsti meil on suurepärase ülevaade sellest, kuidas iga hing, kes püüab täiendada oma kristlikku iseloomu, peab välja kannatama Jumala järelepäriivad küsimused: Kas sa oled andnud sellise eeskuju, et teised olid sellele järgides väljaspool ohtu? Kas sa oled valvanud hingede üle, kellede kohta sa pead aru andma? Taevased väed on huvitatud noorsoost, ja nad soovivad väga, et sa kannatad välja selle proovi ja et sinule võidakse öelda: „Hästi tehtud, sina hea ja ustav sulane, . . . mine oma Issanda rõõmusse!“

Pidagu noored alati meeles, et nad siin valmistavad ette iseloomu tuleviku jaoks, ja et Jumal nõuab neilt nende parima. Valvaku need, kes on kogemuste poolest vanemad, nooremate üle, ja palvetagu nad noortega ning noorte eest. Jumal soovib, et me tunnustaksime Kristuse ohvrit sellega, et me osutame huvi nende hingede päästmise vastu, kelle eest tema suri. Kui noorsugu otsib Kristust, teeb tema nende püüdlikkuse tagajärjerikkaks. — E. G. White, „The Youth Instructor“, November 21, 1911.

KUTSE NOORTELE

Jumal tahab, et noortest võrsuksid inimesed, kes on tõsised ja valmistatud tegevuseks tema õilsas töös ning on kõlvulised kohustuste kandmiseks. Jumal kutsub noori, kelle süda on puhas, kes on tugevad ja vaprad ning on otsustanud mehiselt võidelda eelseisvas võitluses, et nad teeniksid teda ning oleksid õnnistuseks inimsoole. Kui noored võtaksid ainult Piibli oma õpingu peaeesmärgiks, kui nad rahustaksid oma tormakaid soove ja kuulaksid oma Looja ning Päästja häält, siis nad poleks mitte ainult rahujalal Jumalaga, vaid saaksid paremaks ning täiemaks. Oleks väga tähtis, mu noor sõber, et sa oma huvi pärast igaviku vastu paneksid tähele Jumala sõna juhatusi, sest need on sulle hindamatuks väärtuseks. Ma palun sind olla tark ja mõelda järele, mis on Pühast Vaimust juhtimata elu tulemuseks. „Ärge eksige; Jumal ei anna ennast pilgata, sest mis inimene külvab, seda ta ka lõikab. Sest kes külvab oma lihale, see lõikab lihast kadu.“ Oma hinge ja Kristuse pärast, kes andis ennast, et päästa sind hävingust, seisatu oma elu lävel ning kaalu hästi oma vastutust, oma võimalusi ning oma eesõigusi. Jumal on annud sulle võimaluse tähtsa ülesande läbiviimiseks. Sinu mõju võib rääkida Jumala tõe kasuks; sa võid olla Jumala kaastööline suures inimsoo vabastamise töös...

Kutsutud kõrgeks otstarbeks

Oh et noored inimesed hindaksid õieti kõrget otsarvet, mille jaoks meid on kutsutud. Kaaluge hästi oma teed. Alake oma tööd kõrge ja püha eesmärgiga ja otsustage, et Jumala armu ning väe läbi te ei lahku õiguse teelt. Kui te lähete vales suunas, siis iga sammuga käib kaasas häda ning hukatus ja te lähete kõrvale tõe, kindluse ning edu teelt. On tarvis, et teie mõistus oleks tugevdatud ja teie moraalsed jõud jumaliku väe läbi elustatud.

Jumala töö nõuab inimolevusest parimaid võimeid ning paljudel põldudel on tungiv vajadus haritud noorte järele. On tarvidus meeste järele, kellele võib usaldada tööd laiadel põldudel, mis nüüd on valmis lõikuseks. Noored tavaliste võimetega, kes ennast täielikult annavad Jumalale ja kes on puutumatud patust ning ebapuhtusest, võivad olla edukad ja võimelised tegema Jumala tööd. Võtku noorsugu kuulda manitsusi ja olgu nad kaine mõistusega.

Kui palju noori on raisanud oma Jumalast antud jõu rumalustega ja logelemisega! Kui palju kurbi lugusid kerkib mu ette noorilt, kes on muutunud tühipaljaiks inimkonna jäänuseiks vaimselt, moraalselt, füüsiliselt, selle pärast, et nad on olnud järeleandlikud patuseile harjumusile! Nende kehad on ruineeritud, nende elu kasulikkus tugevasti nõrgendatud ebaseadusepäraste lõbude tõttu.

Ma palun teid, tänapäeva hoolimatud ja püsimatud noored, pöörake ümber ja saage Jumala kaastöölisiks. Olgu teie elupüüd õnnistada ja päästa. Kui teie otsite abi Jumalalt, siis tema vägi, mis teie läbi töötab, hävitab kõik vastased jõud, ja teie saate pühitsetuiks tõe läbi. Patt on tänapäeva nooruse juures häirivalt võidukas, aga teie eesmärgiks olgu teha kõike hingede päästmiseks saatana käest.

Olge valguse kandjad

Vii valgust igale poole, kuhu sa lähed. Näita, et sul on vaimujõudu, et sa oled isik, kes on otsustusvõimeline, et sa pole kergesti liigutatav pahade kaaslaste veenetest. Ära nõustu otsekohe Jumalat mitte austajate arvamustega, vaid seevastu püüa parandada ja päästa inimesi kurjusest.

Palveta nende pärast, mõjuta õrnusega neid, kes on vääral teel. Üksainus kurjusest päästetud hing, kes on toodud Kristuse lipu alla, põhjustab rõõmuhõiskeid taevas ja asetab tähe sinu krooni. Päästetud hing toob oma hea mõju läbi teisi hingi äralunastamise tundmisele, ja sel moel paljuneb see töö, ning vaid kohtupäeval ilmnevad selle suure töö tulemused.

Ära kahtle teha tööd Issandale põhjusel, et arvad, et suudad teha vähe. Tee oma väikene osa ustavalt, sest Jumal töötab sinu püüete läbi. Ta kirjutab su nime eluraamatusse kui ustava sulase oma, kes läheb Issanda rõõmusse. Palugem tõsiselt Issandat, et ilmuks töölisi juure, sest põllud on valged lõikuseks ja lõikus on suur ning töölisi vähe...

Kasuta avaraid ideesid

Noortel peavad olema avarad ideed ja targad plaanid, et nad oskaksid õieti kasutada oma eesõigusi ja oleksid suutelised vastu võtma inspiratsiooni ja julgust, mida apostlid omasid. Johannes ütleb: „Ma olen teile kirjutanud noormehed, sest te olete tugevad ja Jumala sõna püsib teie sees ja te olete ära võitnud tigeda.“ Kõrge tase on esitatud noortele, ja Jumal kutsub neid oma teenistusse. Truusüdamelised noored inimesed, kes soovivad olla õpilased Kristuse koolis, võivad teha suurt tööd oma Meistrile, kui nad vaid tahavad tähele panna oma Meistri juhatusi, kes hüüab noortele: „Olge kui mehed, olge tugevad!“

Sa pead olema selline, kes tahab kõndida alanuses oma Jumalaga, kes tahab seista tema ees temast antud mehisusega, vaba ebapuhtusest, vaba meieaja valitsevate pahede hävinguist. Te peate olema mehed, kes hülgavad kõik valelikkuse ja kurjuse, kes tahavad olla ustavad ja õilsad, hoides ülal Vürst Immanueli veres kastetud lippu. Sinu vaimuanded paljunevad, kui sa annad neid Meistri teenistusse, ja neid hinnatakse kõrgelt selle poolt, kes meid on ostnud ülisuure hinnaga. Ära istu paigal

ja ära jäta midagi tegemata lihtsalt seepärast, et sa pole suuteline tegema midagi suurt; vaid mida su käsi leiab teha, seda tee põhjalikkusega ja energiaga . . .

Kutse teenistusse

Kristus kutsub vabatahtlikke teenistusse oma sõjaväkke ja kandma ristilippu maailma ees. Koguduses puuduvad noored, kes on valmis julgelt andma tunnistust, kes oma põleva vaimustusega oleksid valmis üles äratama Jumala rahva magava energia ja nõnda edustaksid koguduse vägevust maailmas. Vajatakse noori, kes purustaksid maailmalikkuse

sidemed ja kes tõstaksid hoiatavat häält ebamoraalsuse ja languse esimeste sammude vastu.

Aga noored inimesed, kes tahavad teenida Jumalat ja anda end tema töösse, peavad enne puhas-tama oma hingetempli kõigest ebapuhtast ja andma Kristusele aujärje oma südames; alles siis nad on võimelised andma oma jõudu kristlikele ettevõtetele ja on valmis pühendama oma vaimustust inimeste juhutamiseks Kristuse juure. Kas sa, noor hing, tahad hinnata Kristuse kutset ja vastata: „Siin ma olen, läkita mind.“ Noored, tungige rindele ja andke endid Kristuse kaastöölisteks, võttes töö üles sealt, kuhu ta selle jättis, ja viies selle täiusele. — „*Review and Herald*“, 16. juunil, 1891.

EDU TINGIMUS

„Jehoova kartus on tarkuse hakatus.“ Paljud meie noored ei tunne vajadust tuua oma võimeid tegelikule proovile, et teha oma parimat kõigil aegadel ja kõigis olukorras. Neil ei ole Jumala kartus silmade ees, nende mõtted ei ole puhtad, nad ei asu kõrgel tasemel.

Terve taevast on teadlik iga mõtte ja iga töö üle. Sinu teod võivad olla nähtamatud su seltsilistele, aga nad on kõik avalikud inglite pilkude ees. Inglid on kästnud teenida neid, kes püüavad üle saada igast võõrast kalduvusest ja seista eemal saatana ettepanekuist.

Ustav puhtus

Väikeste kuritegude tagajärgi, samuti seda, et väikesed eksimused vormivad iseloomu, ei ole veel esitatud nii kui vaja. Suurimad ja kõrgemad põhimõtted on meile ilmutatud jumala sõnas. Need on antud meile meie heade ettevõtete kinnitamiseks, meie mee kontrollimiseks ja tasakaalustamiseks, ja selleks, et meid juhatada saavutama kõrget taset.

Joosepi, Taanieli ja ta seltsiliste aaloos me näeme kuidas tõe kuldne lüli võib siduda noori Jumala trooni külge. Neid ei saadud kiusata ära ütleva puhtuse suunast. Nad hindasid Jumala au kõrge-maks vürstide aust ja hiilgusest, ja Jumal armastas neid ning laotas oma kaitset nende üle. Nende us-tava puhtuse tõttu, nende kindlameelsuse tõttu austada Jumalat üle iga inimliku võimu, Issand märgatavalt austas neid inimeste ees. Neid austati vägede Jehoova poolt, kelle vägi on üle ta kõige kätetöö nii ülal taevast kui all maa peal. Need noored ei häbenud ilmutada oma tõelisi värve. Isegi kuningakojas oma sõnadega, oma käitumisega, oma tegevusega nad tunnistasid oma usku taeva Jumalasse. Nad keeldusid alistumast mingile maapealsele võimule, mis sundis neid Jumalat mitte austama. Neil oli jõudu tunnistada oma lojaalsust Jumalale.

Ka sina peaksid olema valmistatud järgima nende õilsate noorte eeskujule. Ära kunagi häbene oma värve; kanna neid kõikjal, näita neid inimeste ja inglite silmade ees.

Ära lase end kontrollida vale tagasihoidlikkusest, vale ettevaatusest, mis annab sulle nõu muuta oma suunda vastupidiselt ülal antud nõuandele. Oma valitud sõnade läbi ja kindla tegevuse suuna, isiksuse ja ehtsa vagaduse läbi ilmuta oma usu avalikku tunnistust otsusega, et Kristus peab jääma troonile sinu hingetemplis, ja aseta oma talendid tagasihoidmatult ta jalgade ette valmisolevalt tema teenistusse.

Täielik pühendus

Sinu käesolevate ja igaveste hüvede pärast on sulle kõige parem anda end täielikult õiguse poolele, et maailm võiks teada kus sa asud. Paljud ei ole end täielikult üle annud Jumala tööle ja nende kõikuv seisund on nõrkuste põhjuseks neis endis ja ka komistuse kiviks teistele. Kõikuvate põhimõtete läbi ja nii pühitsematud kui nad on, kiusatuse lained uhuvad neid minema nende tõekspidamiste alus-telt, kuna nad ei tee pingutusi vale suuna äravõitmi-seks ega püüa Kristuse õiguse läbi arendada õiget iseloomu.

Maailmal on õigus teada mida nõutakse igalt intelligentset inimolevusest. Kes on meelegi elav kehastus, otsustav, õiglane põhimõtetes, see võib olla elavaks jõuks oma kaaslastele, ja ta mõjutab teisi oma kristluse läbi. Paljud ei arvesta ega hinda asjaolu, kui suur võib olla kellegi mõju kas heaks või kurjaks teistele. Iga õpilane peaks mõist-ma, et tema omaks võetud põhimõtted on tema ise-loomu elavaiks ja vormivaiks mõjudeks. Kes tun-nistab Kristuse oma isiklikuks Päästjaks, kes ar-mastab Jeesust ja neid, kelle eest Kristus suri, sel-lele on Kristus elava vee allikaks, mis hoovab igave-se ellu. Selline inimene usaldab end tagasihoid-matult Kristuse juhtimise alla.

Kaitse oma vabadust

Tee see oma eluseaduseks, millest sind ei saa mingi kiusatus ega kõrvalhuvi sundida loobuma austamast Jumalat, sest tema on „nõnda armasta-nud maailma, et ta on annud oma ainusündinud Poja, et ükski, kes usub temasse, ei saa hukka, vaid

et temal oleks igavene elu.“ Jumal kutsub sind kui päästetut ja vabatahtlikku tööriista, kes ostetud kalli hinnaga, et sa kaitsed oma vabadust ja kasutad sulle antud jõude taeva kuningriigi kasuks. Ära viibi enam kauem patu vangistuses, vaid Kuningate Kuninga vaba alamana näita oma lojaalsust Jumalale. Jeesuse Kristuse läbi näita, et sa oled selle usalduse vääriline, millega Issand sind on austanud, andes sulle elu ja armu. Sa pead keelduma olemast kurjuse võimude märklauaks. Kristuse sõduritena igas olukorras me peame veenvalt ja otsustavalt tunnustama tema päästmise põhimõtteid, hindama õigeid printsiipe ja tegutsema nende järgi. Pühitsetud mõistus olgu lambiks su jalale. Ole ustav iseenele ja ole ustav Jumalale. Iga asi, mis annab kõigutada, seda kõigutatakse; aga juurdunult ja kinnitatult tõesse sa oled seotud selliste vahenditega, mida ei saa kõigutada. Jumala käsk on kindel ja muutumatu; sest ta on Jehoova iseloomu väljendus. Hoia ärkvel oma meeli, et sa mingi sõna ega mõju läbi ei heida vähematki varju selle käsu autoriteetsusele.

Täielik andumine

Kristuse religiooni omamine tähendab, et sa oled end täielikult annud Jumalale ja alistunud Püha Vaimu juhtimisele. Püha Vaimu ande läbi antakse sulle moraalset jõudu, ja sulle Jumalast usaldatud talendid tema teenistuseks üksnes ei püsi sinu juures, vaid ka arenevad suurel määral. Meie võimete pühendamine Jumalale lihtsustab tunduvalt meie elu probleeme. Ta nõrgestab ja vähendab tuhandeid kiusatusi loomuliku südame kannatusis. Usk on kuldne niit, mis seob nii noore kui vana hinge Kristuse külge. Sõnakuulmise ja tahtlikkuse läbi neid juhitakse kindlalt üle pimedate ja hädaohtlike teeradade Jumala linna poole.

On noori, kellel on vaid algelised teadmised, aga edasiõppimise ja distsipliini läbi õpetajate all, kes tegutsevad kõrgete ja puhtate põhimõtete alusel, nad võivad jõuda algelisest teadmisest kaugemale mõningale usaldusrikkale positsioonile, millele Jumal neid ise on kutsunud. Aga on ka olemas noori, kes teevad eksisamme seepärast, et nad pole otsustanud üle saada loomulikest kalduvusest, ja nad ei taha kuulda Jumala häält tema sõnade läbi. Nad ei kindlusta oma hinge kiusatuste vastu ega otsusta teha kõik, mis võimalik igal juhul. Nad on nende sarnased, kes hädaohtlikul teel keelduvad kuulmast igasuguseid juhatusi, mille läbi neid võib hoida õnnetusest ja kokkuvarisemisest, ja nad lähevad edasi teatava hävingu suunas.

Vali oma suunda

Oh, et igaüks võiks mõista, et ta on ise oma suuna valija! Sinu õnn käesolevas ja tulevas, igaveses elus on sinu enda käes. Kui sa valid ebaõige suuna, siis võid saada kaaslasiks need, kelle mõju võib rikkuda sinu mõtteid, sõnu ja moraali. Sa võid

anda vabaduse oma isule ja kalduvusile, võid alla kiskuda oma autoriteeti, kasutada kõlbmatut kõneviisi ja alavääristada ennast kõige madalamale tasele. Sinu mõju võib olla teiste hävitamiseks, ja sa võid olla nende ruineerimise põhjuseks, keda sa oleksid võinud tuua Kristuse juure. Sa võid kaaslasti ajada eemale Kristusest, õiglusest, pühadusest ja taevast. Kohtupäeval hukkamõistetud võivad näidata sinule ja öelda: „Kui poleks olnud selle mõju, ma poleks eksinud ega poleks teinud vigu oma uskumises. Temal oli valgust, ta teadis taeva teed. Ma olin hoolimatu ja pimestunult käisin omal teel hukkumisse.“

Oh, millise vastuse me võime anda sellises olukorras? Kui tähtis on seepärast igapäevaelu tähele panna kuhu ta juhivad hingesid. Meie asume maailma vaatelaval, seepärast kui kõrgelt me peaksime hindama oma mõju. Meie ei pea unustama oma igaviku veendumusi, vaid peame end harjutama alataks küsima: Kas see suund on Jumala meelepärast? Milline on minu tegevuse mõju nendele, kellelel on palju vähem valgust ja eesõigusi tõe mõistmiseks kui minul?

Südant puudutavad küsimused

Oh, et noorsugu otsiks Kirjast valgust ja toimiks nõnda kui Kristus oleks teinud samades olukordades! Meie eesõigused saada teadmisi taevast on pannud meie peale suured vastutused, seepärast peame endalt küsima suure tõsidusega: Kas ma käin valguses? Kas ma vastavalt mulle antud suurele valgusele juhin teisi õigele teele, või teen ma teerajad nii kõveraks, et lonkajad teelt kõrvale eksivad? . . .

Meie peame olema vallutatud tõe sügavusest, suurest väärtusest, pühadusest ja autoriteedist. Taeva valguse heledad kiired paistavad teie jalgtele. Kallis noorsugu, ma palvetan teie pärast, et te kasutaksite oma eesõigusi. Võta vastu ja rõõmusta iga taevast saadetud kiire üle, ja sinu teerada muutub üha heledamaks kuni ta jõuab täiusliku päevani. — *The South's Instructor*, 2. veebruar, 1893.

Lahkunuid mälestades

Rakvere koguduse kassapidaja, minu abikaasa ja minu väikese pojakese emake **L e o n t i n e K ä g u** sulges oma silmad viimsele unele 11. detsembri õhtul. Valusas leinas Ed. Kägu.

Lühikese raske haiguse järele lahkus surma läbi **K r i s t i i n e V i l j a s** (Aspe), sündinud 1. jaanuaril 1889, surnud 2. detsembril 1939. Kadunu oli tahteline ja hoolas kaasa aitama koguduse töös. Mälestab Pärnu kogudus. A. A.

Tõrva koguduse liige õde **M a r e t A r a k u i n u s** pikema haiguse järele viimsele unele 2. dets. 75 aasta vanuses. Kadunu on võidelnud adventus 24 aastat. Loodame teda näha võitjate ridades ülestõusmisel. J. V.

Bärnu noorte 25. a. juubel

Bärnu adventkoguduse noorsoo-osalond pühitises oma 25-aastase tegevuse juubelit 25. ja 26. novembril. Juubelikoosolehuist võttis aja liidu esimees Ed. Mägi ja liidu osakondade sekretär W. Suwe, jutlustaja L. Hallang ja Tallinna koguduse noorsoo-osalonna tegelased ja laulukoor üle viiekümne inimesega. Ka teised osakonnad olid saanud õnnesoovid.

Singamispäeva päeval wend Mägi pidas pühendusõne. Õhtul toimus juubeliaktus — koguduse oma palvelas. Pühapäeva õhtul oli Tallinna noorte poolt kontsert-sumalateenistus „Rahwamaja“ jaalis. Rahwast oli rohkesti. Ettekan ded olid kõigile südamelähedased. Õhtul pärast kontserti oli noortel koosviibimine laenu saajate juures. Sellest võttis aja üle 80 inimese. Peeti laulakõnesid; soowiti õnne juubeli pühitsejatele ja awaldati tänu külalistele.

*

Seidame lähikese pilgu möödunud ajale. Bär nus alustas adventkuulutuse kuulutamist jutlus taja Bahla 1907. aastal. Nasta hiljem, 21. sep tembril 1908 ristiti neli hinge, ja järgmine risti mine oli 20. mail 1909. a., kus koguti juure seitse hinge. Nende hulgas oli kolm noort. Nendega õieti juba algas noorte tegevus. Hiljem tuli noori juure. Töötati koos wanemate koguduseliikmetega, ilma osakonna organiseerimata, kuni 1914. aas tani. Nähti ära, et noored peaksid olema organi seeritud, et nad võiksid edufamalt töötada oma meistri auks ja kaasinimeste kasuks.

Organiseerimine toimus 21. weebr. 1914. a. Osakonnas oli 10 liiget.

Organiseerijaks olid jutlustaja A. Klement ja wend A. Martin. Noorsoo-osalonna juhatusse waliti: A. Martin — juht, E. Klement — kirjatoimetaja, nõukogu liikmeiks — w. A. Martin, õ. E. Klement, õ. A. Jurikson (Martin), õ. E. Tomberg (Tamm), õ. M. Saks, õ. L. Bernhart (Sannsen).

Osakond ajus hoolega tööle. Esimene noor sookoosolek peeti 8. märtsil 1914. a. Selle aasta lõpul olid noored korraldanud kaksteist awalikku koosolekut. See on märkimisväärne töö.

Järgmisel aastal jatkati tööd sama innuga kuni keshuveni. Siis walitsuswõimud hulgesid koguduse. Seega jäi seisma ka noorte osakonna tegevus. Palwela wõeti ära ja anti weneuuliste le, kus peeti teenistustöö sõduritele ja ka teistele weneuulistele. Sumalaemakuni ja muud neile kuuluvad pühad pildid rippusid palwela seintel.

Alles Gesti Wabariigi loomisel sai advent kogudus Bärnus oma palvela tagasi. Nii wõidi jälle koosolekuid jatkata, ja ka noored jatkasid oma osakonna tööd.

Nüüd on möödunud kakskümmend viis aas tat Bärnu adventkoguduse noorte osakonna orga niseerimisest. Juubeli puhuks on noored wõinud kirjutada oma palvela seintele: „Siitkaadik on Jehoowa meid aidanud.“

Bärnu noorte osakonnast on kakskümne wiie aasta jooksul läbi käinud üle saja noore. Mõned neist on aastad kannud wanemate ridadesse, mõ ned on ära reisinud, mõned magawad maamullas ja kahjuks mõned on läinud ka maailma teed. 15 noort on külastanud misjonikooli, ja mõned neist on misjonitööliste ridades, üks koguni Af rikas misjonärina.

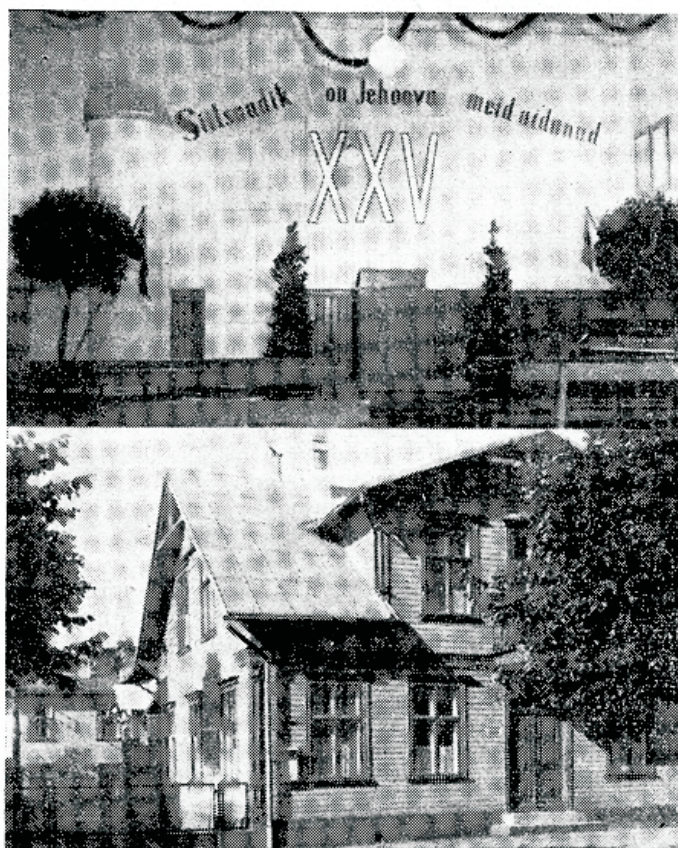
Prohwetikuulutus tõdeneb siingi. On kuulutatud: „Waata, ma läkitan prohwet Elia, kes pöörab wanemate südamed laste poole ja laste südamed wanemate poole, et valmistada Isandale üht walmisolewat rahwast.“

*

Juubelipäew möödus. Külalised lahkusid oma kodukohtadesse. Kuid ilus mälestus sellest juube list ei kustu pärmulaste südamest ja meelest.

Balju tänu teile, armsad külalised! Balju tänu teistele teie heade soowide eest!

Bärnu koguduse noorte osakonna nimel
A. Aug.

Bärnu koguduse palvela

Siiblitööle ettevalmistus

Aasta tagasi korraldas meie koguduste liidu siimisejoni osakond mitmes koguduses siimisejoni-kursused ja organiseeris diivisejoni ja general-konverentii otuste ja nõunnete alusel Siibli-õpetamise Ettevalmistamise Kooli.

See on Jumala plaan, et kogudus õpiks ja valmistaks end Tema tööle. Meie õdede-vennade südame- tel on kaasinimeste hingedõnnistus. Nad tahavad neid tuua tõe tundmisele ja Jumala juure. Aga et väästa üht hinge uskmatuselt ja maailmalikult elust ning tuua teda pühakirja valguse juure, peab tooja ise olema ette valmistatud ja teadma mida ta usub, peab olema „tark“. Me loeme pühakirjast: „Dige inimese wili on eluwan, ja kes tark, saadab hinged enese poole!“ Sv. I. 11, 30. Siia juure lisab apostel Pauluses oma esimese epistli 2, 20: „Teie teate kõik“. Nii wajadused kui ka prohwetikuulutuse waimu nõuanded on meid kogustanud organiseerima sellist kooli kaaswõttelejatele. Esiteks, õpetada „tarkust“ — wiimase kuulutuse tõdede põhjalikku tundmist, ja teiseks, arendada ja teha wõimeliseks kõiki juhtima ka teisi sellesama tõe juure.

Juhin kaaswõttelejate tähelepanu alljäranewatele wäljawõtetele, mis selgesti näitawad selle kooli wajadust meie kogudustes ja kuidas iga kogudus peab olema õp- pealus. „Testimonies“, 9, 1, lk. 140: „Peale meie koolide peab ka kogudus jääma üheks hariduse keskuseks. Koguduse liikmeid peab wälja arendatama kõhwlusteks kinnima kogusele misjonitööle. Peab tegema mõistlikud plaanid, et kaaswõttelejaid nõnda wälja arendada, et nad õpiwad töötama. See maksab esmajoones suurhinnade kohta. Suurhinnades oleks wõidatud töötatama kobe kui kogudused walauks said, aga paljud ei tunne mingisugust koormat hingede pärast. Jumal kutsub oma rahwast wõimeliseks ja ümbervõõrmisele ja kutsub neid ta- gasi esimese armastuse juure...“

„Suure Arsti jälgedes“ lbf. 125, 153.: „Taa liige koguduses peab seisma ühel ehk teisel wiisil Kristanda teenistuses. Mõned ei wõi teha nii palju kui teised aga igaüks peab tegema niipalju kui ta wõib... Paljud ta- haksid heameelega töötada, kui nad aga teaksid kuidas peale hakata.“ Nii peaks iga kogudus olema kooliks misjonitööliste.“

„Tunnistused 9, lbf. 117: „Jumala tööd siin maa peal ei lõpetata ennem kui iga mees ja naine meie riida- des asub tööle ja ühendab oma wõuded kuulutajate ja koguduse ametnikkude tööga.“

„Meie rahwas on saanud suurt walgust, aga siiski palju meie kuulutajate jõudu kurnatakse ära koguduse peale, nende õpetamises, kes peaksid olema „maailma walgus“: nende lastmises, sellest peaksid wälja wõolama elawa wee jõed: nende rikastamises, kes ise wõiksid olla wäärtuslikkude tõdede warakambrid...: nende toitmise- kes, kes peaksid seisma teelahmetel ja hüüdma: „Tulge, sest kõik on walnis.“

Mainitud wäljawõtted ja palju teisi näitawad meie kui Kristuse ootajatele meie kõrget ülesannet ja wastutust kaasinimeste suhtes. Siibliõpetamise Ette- valmistamise Kool on seega wajalik iga koguduses ja aruvis. Paljudes kogudustes ja aruwwides on selle kooli klassi juba organiseeritud, aga mitmel pool veel mitte, kuid seda me tahame teha juba lähemates päe- wades. Mõõdunud talwel töötasid selle kooli klassid hea edu- ga Tallinnas, Tartus, Narwas ine, ja selle tulemu- sena on saanud juba 63 õde- wenda tunnistused kursuse lõpetamisest. Käesolewal liigisel on nimetatud kogudus- tes juba organiseeritud teine klass. Loodan, et õde- wendad kõikial astuvad selle kooli liikmeks, eesotsas ko-

guduse ja h.-p.-kooli ametnikud, ning kõik MB-klassid. Selle kooli organiseerimine ja õppetawa oleks järgmine:

1. Kutsutakse kokku koguduse või grupi kaaswõt- lejad ja uuritakse koguduse ülesandeid ja kohuseid.

2. Tehakse üleskutsu astuda kõigil sellesse kooli ja astuda õppima advent-wõhitõdede ja siiblitundide pida- mise oskust. Siisestatumiskaardile, mis saadetakse liidu siimisejoni-osakonna poolt, kirjutab iga kooli astuja oma nime ja aadressi. Õpilaste nimed kannab koguduse nõukogu poolt klassijuhits walitud õpetaja aruandele- bele, mis tellitakse ka liidust. Selles aruandel kontrolli- takse osawõttu 13 nädalat kestwa õppetöö kestel.

3. Määratakse kindlaks iganädalase õppetunni aeg. Selleks wõib olla üks tööpäewa õhtuid, millel on liit- metel kõige joodsam aeg kokku tulla. Wäiksemis grup- pides, kus liitmed elawad wäga kaugel üksteisest ja ai- nult hingamispäewiti koos käiwad, wõib selles ka- suda aega pärast h.-p.-kooli tundi, ehk jälle pärastlõu- nast aega rahwapäewal. Kuid nõuetaw on, et klass käiks koos igaal nädalal kord, mil kontrollitakse kõike õpitut.

4. Õppematerjaliks selles koolis on:

a) Piibel,

b) „Aeg ja töö“ — E. G. White,

d) 28 teemkaarti wõhitõdedest

e) „Adwentkoguduse ajalugu“.

f) „Oskus pidada siiblitunde“.

Seda õppematerjali wõib tellida iga kogudus ja aru- wõtt liidust kirjanduskapi widaia kaudu.

5. Õppetöö järele, mis on kestnud 13 nädalat, tu- lewad katsed. Taal õpilasel tuleb wastata kirjalikult waid 15 küsimusele kabe tunni jooksul. Küsimused ja- aneivad järgmiselt: 5 küsimust „Adwentkoguduse aja- loo“, 5 — „Oskus pidada siiblitunde“ ja 5 — advent- wõhitõdede kohta. Wastaw katseteleht saadetakse liidu siimisejoni-osakonna poolt katsete päewaks. Täidetud katseteleht saadetakse tagasi liidu siimisejoni-osakonna ju- bataiale kontrollimiseks ja hindamiseks. Seeriarele saa- detakse igale katseist osawõttuse hinnanguleht, millel ta näeb oma eksamite tulemust. Siibli õpetamise Ettewal- mistamise Kooli wõib lõpetada see, kes on wastanud 75% küsimustest ja selle üldhinnana ei ole alla rahuldawat (3). Taale katsetele tulejast nõutakse, et ta oleks kohal osnud vähemalt 10 õppekoosolekul ja wõidunud vähemalt 5 siiblitundi.

6. Taale lõwetaiale antakse selles koguduses kor- raldatud pidulikult ottsel tunnistused, millele on alla kirjutanud õpetaja, liidu siimisejoni-osakonna juhataja, liidu esimees, unioni, diivisejoni ja general-konverentii siimisejoni sekretärid.

7. Kogudusi ja aruwwid, kus selle kooli klassi veel organiseerimata, kutsutawad liidu esimees ja siimise- joni-osakonna juhataja ja aitawad seda siis organisee- rida ja annawad nõu kooliga ühenduses seiswatele küsi- mustele.

V. Suwe

V O I M A L U S !

Anname oma liikmetele „Meie Aja“ tellimised hinnaalandusega — aastakäik 2 krooni. Teile saadetakse leht postiga kätte ja te saate lehe 1 krooni võrra odavamalt kui üksiknumbreid ostes.

Käesolewa aasta lõpuni anname raamatu „Aegade tunnistus“ poole hinnaga — broshüür 1 kr. 40 s., riideköide 2 kr. 20 s.

Tellige enesele ja oma sugulastele-tuttavaile need väljaanded! Tellimine andke koguduse kir- janduskapipidajale või liidu kirjanduslaole.

HINGAMISPÄEVAKOOLI ARUANNE

3. veerand 1939. a.

Hingamispäeva koolid	Kogudu je liitm	Kooli liitmetid	Keffm. ojavõif.	Olavõifate %	Alati kohal	Kogudem õppe- liiti oppinud
1. Antsla	22	13	20	154	4	—
2. Viljandi	34	24	36	150	—	—
3. Lelle	7	7	8	114	8	1
4. Türi	31	29	33	114	2	1
5. Abja	13	14	16	110	—	—
6. Kullamaa	14	17	18	106	4	—
7. Käru	14	19	20	105	—	—
8. Paadremaa	17	19	20	105	3	—
9. Põltsamaa	57	66	69	104	60	—
10. Ahja	16	16	16	100	—	—
11. Emmaste	6	6	6	100	5	—
12. Halliku	11	11	11	100	—	—
13. Jõgeva	22	29	29	100	3	3
14. Kil.-Nõmme	15	15	15	100	7	—
15. Koogiste	11	11	11	100	—	—
16. Kärdla	20	12	12	100	5	—
17. Paldiski	1	4	4	100	3	1
18. V.-Roela	6	7	7	100	6	2
19. Västriku	3	4	4	100	—	—
20. K.-Kavastu	22	20	19	95	4	—
21. J.-Jaani	29	34	32	94	—	—
22. Vihula	11	14	13	93	3	—
23. Tõrva	26	25	23	92	—	—
24. Tapa	20	23	21	91	10	13
25. Määri	28	24	22	91	14	—
26. Karja	24	21	19	90	1	—
27. Petseri	33	35	31	89	—	—
28. Rapla	14	16	14	88	—	—
29. Haapsalu	33	39	34	87	8	5
30. Võru	30	24	20	87	—	1
31. Tallinn 1.	194	238	200	84	40	8
32. V.-Rummu	13	18	15	83	17	2
33. Alavere	11	11	9	82	6	—
34. Kuressaare	47	25	20	80	—	—
35. Sõrve	5	5	4	80	4	—
36. Tallinn 2.	206	180	145	80	20	3
37. Sutlepa	5	5	4	80	—	—
38. Jõhvi	17	17	13	77	7	—
39. Tallinn 3.	110	117	88	75	—	—
40. V.-Kuuste	14	15	11	73	7	—
41. Valga	50	34	24	70	—	—
42. Pikavere	6	6	4	66	—	—
43. S.-Jaani	27	33	22	66	—	—
44. Paide	31	25	16	64	—	—
45. Tartu	305	239	151	63	24	—
46. Rakvere	68	64	40	62	—	—
47. Tallinn 4.	27	21	12	57	2	—
48. Otepää	16	16	9	56	2	—
49. Muhu	20	20	11	55	—	—
50. Narva	127	119	65	55	7	2
51. Pärnu	97	132	70	53	22	14
52. Keila	4	4	2	50	—	—
53. Vändra	5	8	4	50	—	—
54. Nõmme	43	44	20	45	6	—
55. Kõoküla	—	6	—	—	—	—
Kokku	2038	2000	1561	78	314	56

Misjonipõllud

Loeng 23. detsembril.

India.

Saabudes India väravasse — Bombaisje, piirati meid laevalt lahkudes ümber sadade kuldide poolt, kes kõik tahtsid meie pakke kanda. Waewalt olime tasunud oma pakifandjatele, kui olime piiratud ferjajatest, kes palusid andeid. Selline oli meie esimene kogemus India pinnal.

India on juurte wastolude maa. Seal on ettekujutamatu rikkust ja waejust, unistust ja romantikat. Puudub üldine feel. Selle asemel räägitakse 225 keelemurdes, mislugune asjaolu tahtsatab siinset ewangeeliumitööd. Teieks ewangelisatjiooni tahtsatajaks on rahwa harimatus. 182 miljonist mehest oskawad lugeda ainult 21 miljoni meest, ehk umbes 11 iifit sja hulgast, kuna naistest oskawad lugeda ainult 3 sja hulgast. Rahwas on waene. Arwatakse, et pooled India elanikest omawad ainult 90 krooni wäärtuses warandust iifit kohta. Selletõttu on tulutoomate tööstuste arw waga wäike.

Ewangelisatjiooni tõkestab ka seisuste ehk kastide wahed. Kes ei pea wamu kumbeid ja usku, see heidetakse wälja oma seisusest, sellejuures ta kaotab kõik seisuse õigused ja igasuguse wahekorra julguste ja sõpradega. Töö tahtsatajaks on ka laste abielud, ja naiste korraldamata ühiskondlik elu. Peale selle on India 8 miljonist kristlasest pooled katoliiklased.

Kõigist tahtsatajatest hoolimata on loota India ewangeeliumitöös juurt edu, sest rahwal on igatsus tõe järele. Suure lootuse paneme noortele, kes õpivad meie koolides. Ühel õhtukoosolekul, mis korraldati meie wastuwõtaks, awaldasid õpilased tõst joowi tagasihinekuks oma kodumaale, et seal kuulutada ewangeeliumi. Meie misjonikoolides õpetatakse umbes 20 tahtsatajaks India keeles.

Jumal on aratanud siin paljude inimeste hüdameis igatsuse tõe järele. Kõik ewangeeliumitõelised siin on weendunud, et Indias on tulemas suur hingede lõifus.

E. D. Diet,

General Komverentfi sekretär.

Loeng 30. detsembril.

Süüd Lõuna-Afriaft.

Lõuna-Afria divisjon rõõmustab, et ta wõib meie h.-p.-koolidele sel weerandaastal midagi siinse töö kohta öelda. Wõnikord walitseb mõte, et see maa-ala koosneb ainult Indiaft, Burmaft ja Tseiloni saarest; aga see divisjon on wastutaw ka Afganistani ja teiste põhjapoolsete maa-alade eest. Kogu meie piirkonnas elab 400 miljonit inimest. Afrikas tuleb iga miljoni elaniku kohta 56 misjonäri, kuna Indias iga miljoni inimese

lohta tuleb ainult üks misjonär. Nii võib jeda maad siin tõeliskult „pimedaks maaks“ nimetada.

Kuni tänaseni pole veel üksti misjonijelts Afganistani tööle ajunud. Aga meil on südamlis joov esimesel võimalusel seal 15 miljoni elaniku keskelt tööga alustada. Meie palvetame selle töö pärast, et Jumal annaks meile tarkust jeda tööd lõpule viia. Meie ainsaks lootuseks on meie noored, kellele tuleb haridust anda ja välja saata oma kaasmaalastele tööde kuulutama. See ülesanne tuleb juuremalt osalt pärismaalastel enestel teostada. Meie ülesandeks jääb neile haridust anda, jelleks koole ja teisi abutusi jisse seada, et nad võiksid tublide ewangelistidena ja Jumalale andunud töölistena põllule välja minna.

Teiselt on meie kohus loetada ja lewitada tõdesijaaidavat kirjandust. Ka sel alal tuleb veel väga palju teha, et meie töö võiks jõudsalt edasi minna. Kirilisi jõupingutusi vajab meie kirjanduse väljasaandmine teistes keeltes. Meie peame oma misjonäre trükitoodetega võimaliskult mõjuvalt kaaja aitama. Võelge meie püüetele oma palvetes! Meie misjonärid pühendavad jelleks kõik, mis võimalisk, et võita hingi Iisandale. Mitaiks Jumal ka teid teha oma oja jelle juure ülesande täidemiinisel.

Loeng 6. jaanuaril 1940.

Hüüüd Kaug-Ildast.

Seeford esitame teile aruande röömusõnumi lewitamijest Kaug-Ildas. Nii kui kaardilt on näha, võtab Kaug-Ilda misjonipõld enese alla juuremaa-ala: Hollandi Ilda-India, Filipiinid, Jaapani, Korea, Formoosa, Indo-Hiina ja Malai jaared. Seal elab umbes 220 miljonit inimest, kes räägivad peaaegu 250 mitmejagukses keeles ja keelemurdes. Adventkogudusi on seal umbes 700 ja liikmete arv 32 000. Adventkirjandust lewitatakse seal praegu 29 keeles ja ewangeeliumi jutlustatakse 67 keeles ja keelemurdes. Misjonitöölistena on Kaug-Ilda põllul tegemises kaks teist jaksja perekonda. Me mõtleme nendele palmes ja loodame, et nad sooritavad oma misjoni õnnistusriffalt.

On julgustav teada, et seal iga järgneva aastakümneaga on võidetud tõele üha rohkem hingi nii kui jeda tõendavad aruanded. 1910. aastal oli Kaug-Ildas iga 493 000 elaniku kohta üks adventist, 1920. a. 45 000 elaniku kohta ja 1938. a. 6000 elaniku kohta üks adventist. Põikjalt Kaug-Ilda misjonipõllu osadest saadetakse kutsed misjonitööliste järele. Üksed on arvatud. Me loodame sõjast hoolimata jatkata ewangeeliumitööd, et Kaug-Ildas veel tuhanded tuleksid jumaliku tõde tunnetamisele.

Peale ewangeeliumi kuulutamise on Kaug-Ildas tungiv vajadus koolide abutamiseks. Esi-

algu loodavad wennad awada kooli Annamis. Peale jelle kawatjetakse ehitada rawiasutust arstliku misjoni töö edustamiseks.

Teame, et meie kaasvõitlejad kodumaal on huwitatud välismisjoni edust. Palume hingamispäevakoolides misjoniaruandeid ette lugeda ja meie ewangeeliumitööd võimaliskult mööda wõetada.

B. E. Armstrong,

Kaug-Ilda Divisjoni esimees.

Loeng 13. jaanuaril 1940.

Arstlik misjonitöö Siiamis.

Waemalt faks aastat tagasi algamine arstliku misjonitööga Siiamis. Tolle aja jooksul on töö hästi edenenud ja meie rawiasutuse õnnistusriffas mõju on ulatunud kaugele siemaale. Peale ihuliku terwise on inimesed saanud siin waimulisku terwist ja jõudu. Lakkamatult, nii ööl kui päewal saadetakse meile kutsed abi saamiseks.

Hommikul, peale jelle kui kodused haiged on üle waadatud ja rawitud, algab kell 8,30 välis-haigete wastuwõtt. Doterium on täidetud wiimse võimaluseni, kus enamik abivajajaisi on ala- ja ületoidetud lapsed. Tõunaks ei ole doterium veel tühi. Et mitte aega kaotada, jöome kiiresti koha peal ja jatkame tööd. Kui wiimane haige on vastu wõetud, siis on juba õhtu, ja nii see on iga päew. 50—85 haigele tuleb päewas nõu ja abi anda. Sellele lisaks jagame küllastajatele tuhandeid ajakirju kuus, mille kaudu juba mitmed on juhutatud eluteele. Siiskuid, kelles jelleläbi on aratatud huwi piibli wastu, külastab hiljem misjonitööline, ja nii edeneb igawene ewangeelium. Me töötame niipalju kui on võimalisk, aga me jõud ja abinõud on piiratud. Abitarwitajad on niimõrd waeled, et nad võiwad tajuda ainult wähe wõi mitte midagi aga ometi nad wajakawad meie abi.

Töö suurenemisega on meie maja kitsaks jäänud. Seepärast me wajakame suuremaid ruume, et arstliku misjoni ülal hoida, mis on „kurkutuse parem käsi.“

Dr. Ralph Waddell,

Kliiniku juhataja Bangkokis.

MEIE ERILISED PÄEVAD 1940. AASTAL.

Hingamiskooli päew	13. jaanuaril
Kümnise päew	27. jaanuaril
Kristliku perekonna päew	3. veebruaril
Noorsoo palvenädal	2.—9. märtsini
Suurnädal	23. märtsist — 6. apr.
Ohvrinädal	11.—18. maini
Kristliku hariduse päew	1. juunil
Arstliku misjoni päew	29. juunil
Lõikustänu alguspäew	31. augustil
Lõikustänu tööaeg	31. aug. — 26. okt.
Usuvabaduse päew	5. oktoobril
Kirjandusewangelistide päew	2. novembril
Palvenädal	30. nov. — 7. dets.

Wäljaandja: S. B. Adw. P. Eesti Siit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a, Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub. Abitoimetaja: S. Piit.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksu arwe 192.

„Kiirtrükk“, Tallinn, Räätlil 4. 1939.

21. detsembril 1939.

Hind 15 senti.